

1761

10. Dec. 1896: 1. Beh. af Lovf. om Foranst. mod Udbredelse af Tuberkulose.

1762

fald eller tillige i andre Tilfælde, det kunne vi senere komme til. Naar den ærede Ordfører sagde, at han kunde ønsket endnu en Paragraf optagen, gaaende ud paa, at der skulde være vederlagsfri Behandling ogsaa for brytlinge, tror jeg rigtignok, den ærede Ordfører ikke har tænkt Tanken igennem. Det, som ligger til Grund for Bestemmelsen i Epidemiloven om vederlagsfri Behandling, passer aldeles ikke for Tuberkulose. Hvorfor have vi i Epidemiloven indført vederlagsfri Behandling? For at faa Individerne fjernede fra Sammen med andre, saa længe de ere smittefarlige. Det vil man imidlertid ikke naa gennem den vederlagsfri Behandling, af Følg, der have udpræget Phtisis — det naar man først, naar de en Gang dø —, og jeg tror derfor ikke, der kan være Tale om vederlagsfri Behandling her.

Jeg har fremført mine Bemærkninger her, fordi jeg tror, at dette Lovforslag har sat sig med Heftighed til Enkelthederne en langt større Opgave, end man virkelig er i Stand til paa det nuværende Tidspunkt at løse. Jeg har ikke fremsat dem, fordi jeg ikke var juldændig rede til, hvis man kan skabe noget brugbart ud af det, at arbejde med derpaa, thi det er jeg, men det, som egentlig er Hovedsagen af, hvad der indeholdes i dette Lovforslags §§ 4 og 5 og 12, indbefoldes i Virkeligheden i det væsentlige i det Lovforslag, som er fremmet i det andet Ting. Der kan jo være Tale om, at dette kan undergaa Forandringer der, men det vil jo en Gang komme til Behandling her, og man da kan fremdrage disse Ting.

J. Sage: Jeg vilde egentlig gerne have frafaldet Ordet i denne Diskussion, hvor de fleste Punkter have været fremdragne. Imidlertid, naar jeg udtaler mig, er det, fordi jeg i øvrigt ligesom andre ærede Medlemmer og den ærede Justitsminister og som vel omtrent alle i Landet have Interesse for, om der virkelig skulde kunne gøres noget paa dette Omraade, og naar man indvender, at der findes saa mange Sygdomme, smittesomme og ikke smittesomme, som kunde trænge til, at der med dem blev iagttaget større Forsigtighed paa forskellige Maader, er det dog saa, at Tuberkulosen er den farligste Sygdom, vi have, og den, der kræver flest

Ofre. Netop derfor gør det mig ligefrem ondt, naar, som det forekommer mig, at dette Lovforslag er affattet saaledes, at det kun fjerner fra Maalet i Stedet for at nærme os til det. Det er nu fra forskellige Sider blevet fremhævet, hvorledes det praktisk er ganske uudsørligt. Der er imidlertid et enkelt Punkt, man ikke tilstrækkelig har dvælet ved. Det er blevet fremhævet, men ikke fuldt tilstrækkelig pointeret, at det er aldeles umuligt at gennemføre denne Lovs Bestemmelser paa nogen som helst effektiv Maade, naar vi ikke faa Befolkningen delt i 2 Klasser, de tuberkuløse og de ikke-tuberkuløse. Der maa være et bestemt Stelmærke, det er ikke tilstrækkeligt, at Folk skulle føres til Protokols, men hvis Loven skal blive effektiv, maa de føre et Mærke med sig paa en eller anden Maade, saaledes at alle kunne se, at de ligesom de spædskte ere Folk, man maa tage sig i Agt for. Hvorledes skal en ulykkelig Hus-ejer, som maasse har 50—100 Vejere, især naar det i. Eks. er Flyttedag, faa meddelt Distriktslægen alle de Folk, der have Tuberkulose i hans Huse og som flytte, og faa alle deres Værelser desinficerede? Der er ingen Tvivl om, at de maa være saaledes mærkede, at Husejerne ikke kunne tage fejl af dem, ellers er det en aldeles umulig Byrde at paalægge ham, og dette gælder i Grunden det hele Forslag. Det forekommer mig derfor, at Loven maa udføres gennem Politiforanstaltninger, som det dog er aldeles umuligt at tage til Hjælp i saadanne Forhold. Man kan selvfølgelig benytte Politiets Hjælp i visse Tilfælde, ogsaa naar man har med syge at gøre, skønt det i Reglen mest er Forbrydere, man skal paafalde dets Hjælp mod, men at tro, at man ved at støde Befolkningen, ved at frænke de syge, og det sker nødvendigvis herved, at man ved at vække en stærk Opposition, som nødvendigvis fremkommer ved saadanne Foranstaltninger, skulde fremme Bekæmpelsen af Tuberkulosen, er mig uforsaaeligt. Befolkningens Sympati og Hjælp er den første Betingelse for at faa hensigtsmæssige Regler førte igennem, og det vigtigste er i Grunden frisk Luft og god Kost. Politiforanstaltninger er noget, man kun i Nødtilfælde bør tage sin Tilflugt til. Den ærede Justitsminister fremhævede ogsaa som Eksempel paa, hvor lidt de ærede Forslagsstillere have